

6. Контроль за способом розподілу транспортно-накладних витрат і їх відображенням в обліку.

7. Підвищення оперативності інформаційного забезпечення управління виробничими запасами підприємств [4, с. 122].

Отже, запаси як значна частина активів підприємства та основна частина його витрат потребують досконалої організації їх обліку. Однак даний процес містить ряд недоліків, що призводять до зниження ефективності діяльності підприємства. Використання перелічених напрямів удосконалення організації обліку виробничих запасів дозволить підвищити рівень ефективності діяльності підприємства, забезпечити її безперервність та уникнути матеріальних втрат.

Література

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 9 «Запаси» [Текст]: Затв. наказом Мініну від 31.03.99 р. № 87 (зі змінами і доповненнями) // Електронний ресурс — Режим доступу: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99

2. *Бутинець Ф. Ф.* Бухгалтерський фінансовий облік : підручник для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів / Ф. Ф. Бутинець. — 8-ме вид., доп. і перероб. — Житомир: ПП «Рута», 2009. — 912 с.

3. *Рибалко О. М.* Вдосконалення обліку виробничих запасів / О. М. Рибалко // Держава і регіони. Серія «Економіка та підприємництво». — 2008. — № 3. — С. 210–215.

4. *Старик М.В.* Особливості обліку виробничих запасів / М.В. Старик // Управління розвитком. — 2010. — № 2. — С. 120–122.

5. *Царенко І. М.* Актуальні проблеми і шляхи вдосконалення організації обліку та контролю виробничих запасів підприємства / І. М. Царенко // Управління розвитком. — 2013. — №5. — С. 131–133

Суплякова О.В., студентка ОЄФ, 4 курсу,
напряму підготовки 6.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Лондаренко О. О.,
асистент кафедри обліку в кредитних
і бюджетних установах та економічного аналізу

ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ КАЛЬКУЛЮВАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ

Формування ринкових відносин в економіці України викликає зміни в усіх галузях як матеріального виробництва, так і в соці-

льній сфері. З розвитком суспільства економічні питання охорони та зміцнення здоров'я нації ставали все актуальнішими, і, як результат, набуло нового звучання питання розрахунку ціни медичних послуг для громадян у сучасних умовах.

Питаннями калькулювання послуг бюджетних установ займалися вчені: П.Й. Атамас [1], Р.Т. Джога [2], С.В. Свірко [3], однак проблеми калькулювання та визначення вартості медичних послуг розглянуті недостатньо.

Метою дослідження є аналіз діючої практики калькулювання та розрахунку вартості медичної послуги. Відповідно до поставленої мети вирішено завдання: проаналізовано нормативну базу з питань надання платних медичних послуг; розглянуто методику формування ціни медичної послуги.

Досліджуючи калькулювання медичних послуг, функціонування закладів охорони здоров'я розглядатимемо у двох аспектах: як бюджетних установ; їх можливість надавати платні послуги.

Ціни та тарифи закладів охорони здоров'я, які є бюджетними установами, регульовані місцевими органами виконавчої влади. Розмір плати на вид послуги установлюється на підставі її ціни. *Перша складова* — видатки на оплату праці осіб, які надають конкретну послугу [6], що визначаються на підставі штатного розпису підрозділу, який надає платні послуги, робочого часу, відпрацьованого його персоналом, витрат робочого часу саме на виконання послуги. *Друга складова* — нарахування на зарплату. *Третя складова* — видатки на придбання предметів і матеріалів для поточних потреб, оплату житлово-комунальних послуг тощо. *Четверта складова* — інші видатки.

Згідно з Наказом МОЗ України від 22.11.2013 № 996 вартість медичних послуг визначатиметься на підставі планових витрат закладів і установ охорони здоров'я, визначених на підставі державних, галузевих нормативів витрат матеріалів, техніко-економічних розрахунків і кошторисів, ставок податків і зборів (обов'язкових платежів).

Отже, планова собівартість медичних послуг складається з: прямих витрат на оплату праці; прямих матеріальних витрат; інших прямих витрат; адміністративних витрат; непрямих (загально-виробничих) витрат.

Витрати на медичну послугу обліковуються на субрахунку 811 «Видатки за коштами, отриманими як плата за послуги». Витрати медичні заклади групують за економічними ознаками на рахунках класу 8 «Витрати», групування ж видатків за економічними елементами на рахунках не відбувається. Разом із тим, як-

що одночасно групувати витрати відповідної економічної ознаки за статтями калькуляції і застосовувати при цьому рахунок 83 «Витрати за статтями калькуляції», то витрати відноситимуться спочатку на субрахунки рахунку 83, а потім для обліку витрат за економічними ознаками списуються на рахунок 81 «Видатки спеціального фонду» (табл. 1).

Таблиця 1

**ОСНОВНІ ГОСПОДАРСЬКІ ОПЕРАЦІЇ З ОБЛІКУ ВИДАТКІВ
ЗА СТАТТЯМИ КАЛЬКУЛЯЦІЇ**

Зміст господарської операції	Кореспондуючі рахунки	
	Дт	Кт
Списані видатки, проведені у звітному році		
Прямі матеріальні витрати	830	20–23
	811	830
Прямі витрати на оплату праці	831	66
	811	831
Відрахування на соціальне страхування	832	65
	811	832
Амортизація (знос)	833	13
	811	833
Інші прямі витрати	834	364...
	811	834
Загальновиробничі витрати	835	13, 20, 23, 364
	811	835
Адміністративні витрати	836	13, 20, 23, 364
	811	836

Вартість медичної послуги складається з планової собівартості послуги, визначеної на підставі економічно обґрунтованих планових витрат на одиницю калькулювання, і витрат на розвиток закладу в межах граничного рівня рентабельності, встановленого органами виконавчої влади.

Запропонований розподіл витрат за статтями калькуляції, що відповідає складовим планової собівартості медичних послуг, вирішує такий важливий аспект, як показники ефективності та рентабельності діяльності державних медичних закладів. Гармонізація нормативної бази для вирішення завдань державного регулювання та врахування різних видів фінансування за надання медичних послуг можлива при

використанні нового рахунка для розподілу витрат, пов'язаних із наданням платних медичних послуг за статтями калькуляції.

Література

1. *Джога Р. Т.* Облік у бюджетних установах : підруч. / Р. Т. Джога, Л. М. Сідельник, М. В. Дунаєва. — К. : КНЕУ, 2006. — 480 с.
2. *Свірко С. В.* Організація бухгалтерського обліку в бюджетних установах : навч. посіб. / С. В. Свірко. — К. : КНЕУ, 2004. — 380 с.
3. *Атамас П. Й.* Основи обліку в бюджетних організаціях: навч. посіб. / П. Й. Атамас. — К. : Центр навчальної літератури, 2003 — 284 с.
4. Перелік платних послуг, які можуть надаватися в державних та комунальних закладах охорони здоров'я, вищих медичних навчальних закладах та науково-дослідних установах: Затверджений постановою КМУ від 17.09.96 р. № 1138.
5. Наказ МОЗ України № 996 від 22.11.2013 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо визначення вартості медичних послуг».
6. Умови оплати праці працівників закладів охорони здоров'я та установ соціального захисту населення: Затверджено спільним наказом Міністерства праці та соціальної політики та МОЗ від 05.10.05 р. № 308/519.

*Тимошенко Ю.Ю., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Супрович Г.О., к.е.н.,
ст. викладач кафедри обліку підприємницької діяльності*

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОПЛАТИ ПРАЦІ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЕТАПУ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Протягом останніх років увесь світ поринув у процес інновацій, який не оминув організацію облікової діяльності. В сучасних умовах нічого не стоїть місці, все змінюється, модернізується, удосконалюється. Що й відобразилось і на обліку: його організації, взаємодії з іншими науками та існуванні.

Організація обліку заробітної плати є один із вагомих аспектів життєдіяльності будь-якого підприємства, адже стимулює продуктивності праці. Якщо оплата праці не задовольняє потреби працівника, хоча б на мінімальному рівні, — це є загрозовим фактором для підприємства, адже робітник немає зацікавленості в створенні бездоганних виробів чи надання відповідних послуг, тобто не має бажання працювати на збільшення прибутку підприємства.